

Adnan Uzun

- Őirler -

Yayın Tarihi:

20.06.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Dar Yollar

Tuzlu yaş, kalbimdeki yarama yağmur oldu aktı.
Sabah oldu derken, tekrar güneşim doğudan battı.
Sevinçlerim meçhulde, meçhul süre tutsaktı.
Adnan beşerileri kafasına gereğinden fazla taktı.

Hayat önümdeki yolları daralttıkça daralttı.
Dert rüzgarları kalbimdeki çiçeklerimi sararttı.
İnsanlar azgınlığı arttırdı, bu benim gözlerimi kararttı.
Güneşin doğuşunu beklerken günüm dünümü arattı.

Ömür yolumdaki çukurlara yama oldu dualarım.
Kalbimin kırıklarını sabır taşıyla alçılarım.
Az duam ve sabırımla devam eder sancılarım.
Mahsullerimin yarısını satıp, yarısını çuvallarım.

Bir gece baktım bedenime param parça olmuşum.
Kalpte dua varken akılda vesveseyle dolmuşum.
Ateşler içerisinde kalıp soğuktan donmuşum.
Bulutlardan baktığımı sanmış ben çoktan konmuşum.

Kelimeler karışık, akıl karışık, dünya karışık.
Karanlıkta gideceğimiz tek yol var oda ışık.
Biri aşık, biri şık, çoğumuzun derdi kaçık.
Yolumuzun sonu belli ya kapalı ya da açık.

Adnan Uzun

Hayrola

Bu gecenin sabahı biraz geç olacak sanırım.
Besmeleler olmasa dolup taşacak sabrım.
Kimseler çekinmesin kendime benim darbım.
Önümde ne var bilmem ama çöküntüdür ardım.
Musallat taşlarına unutulmuş fatihalar yazıla dura.
Müslümanların önüne çukurlar kazıla dura.
Olanları görenlerin gözleri kör elleri bağlı dura dura.
Noal gelince kutlanır, sonumuz hayrola.
O bizi bu günler sık sık uyarır anlamazmısın?
Yer saklanıp kendine gelir sen farkına varmazmısın?
Kara bulutlar çoğaldı, güneş gözlüğünü çıkarmazmısın?
Farkında olmadan hergün kendi mezarını kazmazmısın?
Sizden aldığım cevapların ilk 3ü hayır sondaki evet.
Güvendiğiniz ve sizin olduğunu sandığımız ruh, kemik, birde et.
Onları da veren O sana ait olan ne var hayatta keşfet.
İman et, ahiret için çalış, bunları yaşartan sabret.

Adnan Uzun

Ben İnsanların

Derdim mi var?
Aklımda bin dert var.
Halim mi var?
Yok, anlatamam içimi.
Uyum mu var?
Gözlerimde yaşlı kanlar.
Neden bu haldeyim?
Bu hataların seçimi.

Ben insanların derdiyle dertlendim, kederlendim.
Bazen dellendim,
Mutluluk turnuvasından elendim.
Dinledikçe dinlendim... Seçimlerle kaderlendim.
İdare ettim bölük bölük insanla iradelendim.

Hastayım!
Bana ihlamur yapacak eller uzakta,
Dardayım!
Buldum kendimi çıkmaz sokakta,
Zordayım!
Sanki okyanus ortasında.
Boştayım!
Düşmek yada uçmak arasında..

Ben insanların dertleriye fert oldum.
Sonunda yolu buldum sandım ama kayboldum.
Çıkmaz sokaklar tanır beni, kalbim arı kovanı.
Ne bal var ne arı, ne geçmişten güzel anı...

Delirdim!
Kalabalık bedenlerde boş ruhlar gördüm.
Dirildim!
Her günün sonunda tekrar öldüm.
Silindim!
Silindikçe yazdım ismimi sağa sola.
Gerildim!
Yine bu gece sıkı dişlerim, hayrola...

Ben insanları tanıdıkça utandım.
Ataları andım ve tekrar utandım.
UZUN ince bir şiirle haber saldım.
Huzur geceme gelir sandım, sanırım aldandım.

Adnan Uzun

Beni Bul

Tavanda kaldı gözlerim,
Simanı düşünene düşünene.
Bul ki beni uyuyayım,
Belki düşerim düşünene.

Anlatamam yorgunum,
Seni nasıl anlatayım?
Aklımda sen kayboldum,
Ara beni, bul da uyuyayım.

Çok yorgun düştüm,
Şanki boş bir handayım,
Mecnun'a dönüştüm,
Beni sende ara, bul da uyuyayım.

Adnan Uzun

Beni Nöbette Bırak

Bana bir kalem verin,
Kalmış nöbette bir er.
Bana bir selam verin,
Muhabbetle karışsın morel.
Bana bir hatır verin,
Gelsin aklıma geçmiş.
Burası çok serin,
Hatırlayamam bedenim titrer.

Her geçen 24'te yorgun düştü insanlar.
Bu taraf ve diğer taraf, su gibi aktı kanlar.
Ölüme yaklaştıkça sevinen insanlar gördüm.
Hemen hepsi hazırlıksız yüzümü terse döndüm.

Rutubetli ve bakımsız dökülmüş duvar yazısı.
Ranza desen, uykuya hasret dua tarlası.
Akrep yelkovana kırgın basar gönül sancısı.
Beklemekten bunalır ruhum, yok davamın savcısı.

Ben beklerim dönmez güneş, akrep zaten kırgın.
İsterim hicret hemen olsun, kervan düştü yorgun.
Elimi uzattım kaldırın, yollarda mı dargın?
Doğuda bekler huzur beni, kökünü kurutun garbın.

Beni nöbette bırakın, görmek istemem.
Sükunette bırakın, duymak istemem.
Takvimleri kapatın, saymak istemem.
Üzerime sabır atın, kadere karşı gelemem.

Her geçen 24'te yüzlerce millet gördüm.
Ayıbın ayıplanmadığı yerde utancımdan öldüm.
Duvarları dövdüm, sabırdan çelik yelek ördüm.
Kalp atarsa eğer 24 çok, hepsi kör düğüm.

Her geçen 24'te çıkmış akıl beyinden.
Sabırsızlık kalbe vurmuş, çıkmış kalpler bedenden.
Yüzlerinde gül yok, gönüller hiç olmuş.
Gözlerinde fer yok, perde önüne durmuş.

Hancısı yok hanın, kervanım kaldı aç ve susuz.
Yatacak yerim yok benim kaldım yorgun ve uykusuz.
Sıkıntım balya balya kalem sürekli huzursuz.
Burası başka dünya, herşey yanlış.
Dogrusuz...

Adnan Uzun

Çanakkale

Kırıldı tüm çiçekler,
Ne gül kaldı, ne lale...
Sanki akan kan değil,
Denize dökülen coşkulu şelale.
İtler sarmış etrafı,
Alır mı bu şanlı millet kâle?
Tüm dünyaya öğretildi,
GEÇİLMEZ ÇANAKKALE!

Adnan Uzun

Çizgiyi Geçme

Sanki yangın ortasında kalmış buz adam.
Ne şarkılar güzel ne de yazılan aciz sözler.
Başladı oyun bitene kadar yanıp donamam.
Ne acılar güzel ne de aynada gördüğüm gözler.

Dostlar gitti gelmez, geceler günleri kovalar.
Ömür geçer durmaz, ben değil huzursuz odalar.
Kötülerde üzülür, belki üzüntüden ağlar.
Herkes herkese iyidir, herkesin bir dostu var.

Sorunsuz hayatımız varken rahat duran yok.
Dert olur ve rakı açılır sahte dostumuz çok.
Kandı insan iblise, yanmadan önce kandı.
Huzur olduğunda fark etmez açsın ya da tok.

Ben yazdım, ben yaptım, ben olmasaydım,
Başlar kibir ve siyah boyaya fırça dayanır.
Bilmediklerimi bilenlere vaktinde sorsaydım.
Ah şu insanın kalbi ne çabuk bulanır.

Söyleme geleni nefisten göğsünü daraltma.
Yağmur iste gönülden, yeşilini sarartma.
Çok şükür de dilim, bu günüde aratma.
Dur saatim! Beni telaşa katma.

Duygu ve düşüncem bugün insanlardan yana.
Kurallar kesin ve açık bu yolda sana, bana.
Kaçsan uzaya, çıksan aya ölümü atlatamazsın.
Tarlani malını cennet için satamazsın.

Gün geçer hep sela, ben şükür selametim.
Gün biter, gece biter, gelir benim kıyametim.
Aç gözünü kurtar kendini kör Ahmet'im.
Aç kapağı yazar kitapta senin kerametini.

Adnan Uzun

Kalk Git

Olsun, dertler geçerler, dediler,
Asma suratını, güneş doğar, dediler,
Hüzün mekanından kalk git, dediler,
Suratıma bağırarak, aşk yigidi bozmaz, dediler.
Yorulдум, dayandım soğuk duvarın dibine,
Yol aradım, iyiyi kötüyü aldım elime,
Sigaramdan bir nefes daha çekeyim,
Dermanı bitmiş, acı çeken ciğerlerime.

Adnan Uzun

Keramettin Köyü

Paşakırı'nda, tarla sürerken susuz kalmak,
Pamuktepe'de, koyunları çalı dibinde otlatmak,
Gölette, tadına doyumaz balık tutmak,
Bir başkadır Keramettin'li olmak.

Kartal Kayalar'a çıkıp, dereye bakmak,
Hacıçeşme'nin acı suyundan tatmak,
Taşkapı'da kaybolan inekleri aramak,
Bir başkadır Keramettin'li olmak.

Ambardere'de tenekeyle yalak doldurmak,
Endeğe el arabasıyla pislik atmak,
Dayının Yeri'ne çıkıp darbuka çalmak,
Bir başkadır Keramettin'li olmak.

Çakıllıkta güneş altında çakıl taşı toplamak,
Balya attıktan sonra oturup sigara yakmak,
Ah birde Karatoprak'ta sulama yapmak varya,
Ayrıcalıktır Keramettin nefesini solumak,
Bir başkadır Keramettin'li olmak.

Adnan Uzun

Kerpiç Evler

Bugünün kârı yok, kahrı dünya eksilerde
Yarının ümidi yok, aklım kaldı eskilerde
Zamanın zulmü çok, sabır çektim her seferde
Yalnız insan çok, sohbet kaldı kerpiç evde.

Kurallar

Her seferde ilk gidenin arkasından konuşulur.
Tamam kardeşim deyince bir kaç dakikaya unutulur.
İyi niyetli birini görünce hipnoz edip uyutulur.
İnsan eti kuru gitmez, yanında kanla yutulur.
Sohbet kaldı kerpiç evde, evi yıktı bir gaddar.
Yollar dar, tek yön var, insan çırpındıkça batır.
Ev üzerinde evler, kalabalık oldu insanlar.
Kerpiç evler şimdi bomboş, sıvasız kaldı duvarlar.
Dünya sizin olsun dedik, derin nefesler ciğeri açtı.
Aklıma ateş saldım, resimlerim kanla sıvandı.
Kahrı dünyada kalan sağlar birbirine karıştı.
Sövmek oldu sohbet, insanlık kaldı kerpiç evde.
Nefse çuval tutulur, yetmez hep olsun çok olsun.
Biraz siyaset olsun, kes faturayı kardeş cep dolsun.
İster misin dünya yeşil olsun, göller su dolsun?
İster misin hesap sorulmadan cennete köprü olsun.
Sanki
Çay söylemek yasaklanmış, yardımlar pankartlarda.
Ses çıkarmak yasaklanmış, dedeler dövüldü sopayla.
Korktu insan kalabalıkta, dertler kaldı kişide gizli.
Sövmek oldu sohbet, insanlık kaldı kerpiç evde.

Mezarlıklar sevgi doldu, sokata ruhsuz cesetler
Paraya dayalı seviler, dedikodu dolu kahveler
Hatırın üzerinde ince ipe bağlı satır
Taş kaldırımlar, taş yollar, taş evler, taş kalpler,
Binalarda baskıyla büyüyen sessiz çocuklar
Yakıt kokusuyla kaplı, kalabalık sokakalar
Başta dediğim gibi aklım kaldı eskilerde
Kitaplarda toz var, "ikra" kaldı kerpiç evde
Adnan Uzun

Sana İthafen

Gözler mi görmedi seni, kulaklar mı duymadı?
Sözler mi etkisiz, hayalim simandan yoksun.
Yoksa sen mi hissiz, mektubum mu hedefsiz?
Konuşamadım, sesini duyamadım, sen hala yoksun!

Belki beni bilmediğin yerlerde havan yerinde,
Suyun dibinde, yemeğin önünde, hep öyle olsun.
Bakmaya zorlayan ne var dalgın gözlerinde?
Bahçe var, yıldız var, güneş var ama sen yoksun.

Yolun olsa yürüsem, kaldım çöl ortasında,
Zaman olsa beklesem, isterse zaman dursun.
Bir selam gönder, yeter bana bir kasım daha.
Bende sen, şiirde sen, sözümde sen olsan da yoksun!

Susmak zor, yazmak zor, konuşmak desen çok zor.
Gitmek zor, koşmak zor, sabır desen çok zor.
Kanser desen, verem desen, ne dersen de sen ferman,
Gül de sen, diken desen, gönül desen, ne dertsin sen ne derman.

Adnan Uzun

Soldum

Duygusal bir gece yarısındaayım,
İlham denizine dalışındaayım,
Bu hapiste sorular koğuşundaayım,
Suallere cevaplar buluşundaayım.

Hayat ataklarına taktik gerekli,
Dünyaya karşı savundum sürekli,
Mezar başında bizi bekler kürekli,
Bedbaht adamın yaşamı zahmetli.

Huzurun çiçeklerini yoldum,
Gururun köpeklerini vurdum,
Mutluluğun kör aşığı oldum,
Yeşildim ilkbağarda soldum.

Adnan Uzun